Межевська Лілія Володимирівна,
старший викладач кафедри цивільно-правових дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
Тимошенко Надія Вікторівна,
студентка четвертого курсу
юридичного факультету Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

НАПРЯМКИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ

Агропромисловий комплекс України є однією із найбільших галузей економіки держави. Його діяльність не лише впливає на якість, кількість та ціни на продукти, які споживають громадяни, але й на економіку усієї країни. Розвиток цього комплексу призведе до поліпшення економіки, підтримка дозволить отримати надійне джерело надходжень до бюджету, створить важливий ресурс для зовнішньоекономічної діяльності. Нажаль, аграрний сектор є найбільш схильним до впливу негативних чинників нестабільності, що потребує його регулювання ті підтримки державою.

Вивченням проблемності державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників займалися такі вчені, як: В.І. Бойка, П.І. Гайдуцького, С.М. Кваші, Б.Є. Кваснюка, Ю.Я. Лузана, В.Я. Месель-Веселяка, О.М. Могильного та інші [1].

Що ж таке державна підтримка? Державна підтримка — це спосіб захисту інтересів сільськогосподарських товаровиробників, який розглядається не тільки як тактичний прийом, але і як стратегічний ресурс, направлений на вирішення пріоритетних, перспективних завдань розвитку сільського господарства [2].

На наш час основними напрямками державної підтримки визнанні виробничі дотації товаровиробникам (пряма бюджетна підтримка в розрізі рослинництва та тваринництва); субсидії на придбання ресурсів (компенсація частини здійснених інвестицій (у рамках цільових програм, зокрема, будівництва ферм та тепличних комплексів тощо); стимулювання технічного переоснащення господарств агропромислового сектору, зокрема машинобудівною продукцією на основі лізингу; здійснення цінового регулювання аграрного ринку; підтримка окремих форм господарювання на селі – фермерства, кредитної кооперації, дорадництва; фінансування заходів щодо розвитку соціальної сфери; кредитування витрат аграрного сектора тощо.

Якщо звернути увагу саме на фінансову підтримку державою, то головною її проблемою є те, що держава не займається прогнозами розвитку галузей, що допомогло б робити правильні розрахунки при розподілі бюджетних кошт на ту чи іншу конкретну галузь аграрного промислового сектору. Нажаль, видатки на розвиток аграрно-промислового сектору формуються лише за можливостями бюджету, і зовсім не пов’язані з реальними потребами галузей [3].

Що стосується такої підтримки як кредитування, то після становлення України як незалежної держави, кредитування державними банками закінчилося, і перейшло у руки до комерційних банків. А це, у свою чергу, призвело збільшення процентної ставки за кредитами аж до 65%. Потім майже кожного року щось змінювалось у системи кредитування агропромислового сектору, але всі ці зміни лише свідчили про нестабільність і неспроможність держави гарантувати надійність та вигідність цих

банківських кредитів.

Також, в Україні немає ні одного аграрного банку, який би надавав кредити на вигідних умовах для аграрної сфери. Нестабільність економіки, значне коливання курсу національної валюти призвело до підвищення вартості сільськогосподарських кредитів. Було б дуже добре, якщо б уряд створив такі умови, за яких сільськогосподарські підприємства змогли б залучати кредитні кошти на пільгових умовах [4].

Можна зробити висновок, що на даний час державна підтримка сільськогосподарських виробників не є ефективною. Політика державної підтримки, на жаль, не може похизуватися стабільністю та не показує тенденції до розвитку. Уряд постійно змінює напрямки розвитку та підтримки у сфері агропромисловості, що також не призводить до поліпшення стану сільськогосподарських підприємств, та і всієї системи співробітництва держави та аграріїв. Держава має бути більш уважною до цієї сфери економіки, яка за її допомогою може стати більш успішною, що тільки покращить загальне становище держави. Гроші, що зараз держава виділяє на аграрну сферу не сприяють стабілізації об'єктів, на які вони надаються. Розвиток аграрної промисловості принесе Україні більше, ніж вважає наш уряд на даний час. Я вважаю, що за агропромисловстю і криється майбутній добробут України.

Бібліографічні посилання:

1. П. Пуцентейло Напрями вдосконалення державної підтримки сільського господарства україни – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Tiru_2013_36_30.pdf.
2. В.М. Бабко Державна підтримка сільськогосподарського виробництва як чинник забезпечення його конкурентоспроможності \\ Механізми державного управління – 2009 р. – ст. 79-81.
3. О.Д. Радченко Напрями державної фінансової підтримки сільського господарства україни \\ Таврійський державний агротехнологічний університет – 2012 р. – ст. 207-214.
4. І.М. Маленька Кредитування як перспективний напрям державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників \\ - Таврійський державний агротехнологічний університет – 2014 р. – ст.180-192.
5. Т.М. Мельник, О.С. Головачова Оцінка державної підтримки аграрного сектору україни \\ Маркетинг і менеджмент інновацій – 2013 р. – Вип.3 – ст. 164 – 184.